

Most egyszerre két kötet jelent meg.

Az első *H. Mortimer Batten: Tiere begegnen uns.* Warwick Reynolds 27 rajzával. 182 oldal. Ára 5.25 frank.

Az állat szenvedései, küzdelmei a létért, az élet- és fajfenntartás izgató kérdései, a szeretet és ragaszkodás, a féltés és gond mind-mind érdekesen és izgatóan vannak tárgyalva és oly mesteri kézzel rajzolt keretben és hangulatos környezetben leírva, hogy mi, az erdő szerelmesei, a könyv olvasásával még közelebb érezzük magunkat az erdő lakóihoz.

A második *F. St. Mars: Tier unter Tieren.* 197 oldal, Warwick Reynolds 34 rajzával. Ára 5.25 frank.

Az előbbi könyvben foglalt leírásokhoz hasonló ennek a műnek a tartalma is, de talán még jobban belemélyed ennek szerzője az állati élet rejtelmeibe, ami csak úgy volt lehetséges, hogy minden idejét, zsenge gyermekkorától egészen oly korán, már 1921. évben bekövetkezett haláláig, előbb az állatkertben, majd az erdőn és mezőn töltötte éjjel és nappal, verőfényben és zord időben.

A szerző nem ruhazza fel emberi tulajdonságokkal az állatot, nem is az ember környezetében tartózkodó, az emberhez szokott állat élete és viszonyai érdeklik őt, hanem künn a nagy természetben magára hagyott, egymással viaskodó, kiméletet nem ismerő állat életét, szeretetét és halálát figyelni és rajzolja meg nem változtatható sorsát.

K Ü L Ö N F É L É K

SZEMÉLYI HÍREK.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter előterjesztésére *csicserei Ormos Zsigmond* főerdőtanácsosnak a hazai erdőgazdaság fejlesztése körül szerzett érdemei elismerésül a magyar királyi gazdasági főtanácsosi címet adományozom.

Kelt Budapesen, 1931. évi október hó 28. napján.

Horthy s. k.

Ivány Béla s. k.

Kivonat a „Földművelési Értesítő” 21. számából: A magyar királyi földművelésügyi miniszter a minisztertanács hozzájárulásával *Papp Béla* miniszteri tanácsost az 1925. évi 7000. M. E. sz. rendelet 8. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a szolgálat érdekében, további intézkedésig a tényleges szolgálatban visszatartotta.

A magunk részéről örömmel üdvözljük a minisztertanács elhártozását, mer úgy érezzük, hogy a mai nehéz időben a mostani főosztályfőnök széles látókörére, szaktudására, tapasztalataira és meg-

értő, konciliáns gondolkodására nemcsak az államkincstárnak, de a magyar erdőgazdaságnak is feltétlen szüksége van.

*

Mezőhegyesről jelentik: A ménesbirtok tisztikara és 'nagyszámú közönség jelenlétében ünnepélyesen adta át Kovács Ágoston battonyai főszolgabíró *Vitézy László* erdőtanácsosnak a kormányzó által adományozott signum laudist.

*

Az egri érsek úr őexcellenciája a túlnagykiterjedésű felsőtárkányi erdőgondnokságból egyrészt mint központi erdőgondnokságot kiszakítva, ennek kezelésével *Urbantsek Ignác* erdőtanácsost, az uradalom vezető erdőtisztjét bízta meg Felnémet székhellyel;

a gyöngyössolymosi erdőgondnokság vezetésével *Mester János* erdőmérnököt bízta meg, akinek egyúttal a főerdőmérnöki címet is adományozta. Az ilymódon megüresedett egerbaktai erdőgondnokság vezetőjéül pedig *Bernáth Kálmán* erdőmérnököt rendelte ki. Segéd-erdőmérnökké *Vendel János* okl. erdőmérnököt nevezte ki.

A vásárló cégtől átveendő erdei vasutak üzemvezetőjévé pedig *Fangh József* okl. erdőmérnököt nevezte ki.

*

Az egri érseki papnevelő bélapátfalvai erdeinél a vezetőtisztii állásra *Vlaszaty Ödön* főerdőmérnököt, az egri székeskáptalan bógácsi erdőgondnokságának és az egész erdőgazdaságnak vezető-tisztjét nevezték ki.

*

A telkibányai felsőerdőuradalom erdőtisztjévé *révkomáromi Pap Sándor* okl. erdőmérnök, ny. m. kir. főerdőmérnököt választották meg.

Halálozás. Bakkay József, Kecskemét th. város erdőmestere, egyesületünk rendes tagja, 1931. évi október hó 27-én, Kecskeméten váratlanul elhunyt.

A megboldogult 1878-ban született Körösmezőn. Középiskoláit Szatmáron és Máramarosszigeten végezte. A selmecbányai erdészeti akadémia elvégzése után, 1900-ban, állami szolgálatba lépett és a Horvát-Szlavonországi erdőknél, az akkor még Ottoéacon székelő szuzsaki erdőhivatal kerületében 10 évet töltött állami szolgálatban, túlnyomórészt mint erdőgondnok. 1910-ben kilépett az állami szolgálatból és rövid ideig gróf Zichy uradalmában, Hijón, Abaúj megyében állott szolgálatban. Innen jött 1913-ban mint egyhangúlag megválasztott erdőmester Kecskemétre.

Szervezőerejével, vasakarattal és emberfeletti munkával az addig kezdetleges állapotban lévő városi erdőgazdaságot modern erdőgazdasággá alakította át. Híhetetlen energiával keresztülvitte, hogy mezőőrök helyett szakképzett erdőaltisztek alkalmaztassanak, akik ré-

szére 12 lakóépületet is kellett emelni; keresztülvitte, hogy az eddigi egy erdőtiszt helyett öt okleveles erdőmérnök nyerjen alkalmazást.

Az Alföldfásítás fontosságát már 1917-ben előre látta és körülbelül 2000 kat. hold homoki szántót csatoltatott az erdőterülethez, aminek fásítása most is folyamatban van.

Az útnélküli, hozzáférhetetlen Bugaci-puszta 7000 kat. hold erdejének silányabb minőségű, addig teljesen értéketlen faanyagát téglaegető felállításával és 15 km iparvasút építésével nagyon jól hasznosította. 1918-ban szervezte a 80.000 lakossal bíró város tűzifaellátását modern fatelep és faaprítóberendezések létesítésével és ezzel biztosította a város tűzifaellátását.

Az ő szervezőerejének köszönheti létét az 53 km hosszú Kecskemét—kiskunmajsai gazdasági vasút, amit beosztott erdőtisztjeivel ő tervezett és épített meg.

Ezek voltak főbb alkotásai.

Mint hivatalfőnök, mint kolléga a beosztott erdőtisztekkel szemben atyai szeretettel viselkedett. Mint ember puritán, erős karakter, elveihez erősen ragaszkodó volt.

A megboldogult földi maradványait a kecskeméti társadalom és szaktársai nagy részvéte mellett ezévi október hó 30-án helyezték örök nyugalomra.

Béke hamvaira!

Erdőgazdasági ingatlanok becsértéke. A Bécsi Országos Felsőbírószág 1931. évre a kamatlábat, amellyel a birtokbecslési rendtartás értelmében a mező- és erdőgazdasági ingatlanok tiszta hasznát a becsérték kiszámítása céljából tőkésíteni kell, az erdőgazdasági ingatlanok után 4%-ban állapította meg.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1931. évi július hó 24-iki számából.)

A Sahara erdősitése. A „Depeche Coloniale” című francia folyóirat a Sahara-sivatag egyes kerületeinek a kultúra számára való meghódításáról közöl érdekes tervet. A kérdést Bremontier vetette fel, aki fenyőfélék ültetésével Európa egyik legpusztább országrészének, a „Landes”-nek homokfelületeit teljesen átalakította. Bremontier a mexikói óriáskaktusz megtelepítését tervezi. Ilyen óriáskaktuszokból álló erdő alkalmas lesz arra, hogy a sivatag klimatikus viszonyait teljesen megváltoztassa.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1931. évi október 30-iki számából.)

A Nemzetközi Fakonferencia ülése. A „Nemzetközi Fakonferencia” ezévi október hó 14-én tartotta ülését Prágában. A konferencián Finnország, Németország, Ausztria, Lengyelország és Csehszlovákia erdőbirtokos egyesületeinek képviselői vettek részt. A képviselők az egyes országok erdőgazdaságának nehéz helyzeté-

vel foglalkozva közös egyetértéssel megállapították, hogy az általános világgazdasági krízis az erdőgazdaságokat is egész különleges módon sújtotta.

Megegyeztek abban, hogy előrehaladni csak az önsegélyezésnek már régóta taposott útján lehet és hogy a fahasználatokat továbbra is megfelelően meg kell szorítani. Általános volt az a meggyőződés, hogy a mértékadó helyek az erdőgazdaság óriási jelentőségét még mindig nem méltányolják oly mértékben, mint ahogy ezt fontossága megkívánná. Az összes képviselők megállapították, hogy az erdőgazdaság jelenlegi katasztrófális helyzete súlyos károkat okoz az államok és községek háztartásában s hogy az amúgy is túlnagy méretű munkanélküliséget még inkább szaporítja és a népvagyon nagy részét tönkreteszi. Az erdőgazdaság önsegítsége mellett a kormányoknak arról is kell gondoskodniok, hogy az erdőgazdaságok terhei (adók, szociális teher, vasúti tarifák stb.) az erdőgazdaságok teherviselőképeségével összhangba hozassanak.

(Wiener Allgemeine Forst. und Jagd-Zeitung 1931. évi október 23-iki számából.)

A fácánkakas kora. Dr. Stroh szerint (Berliner Tierarztl. Wochenschrift 1931) a fácánkakas korát a sarkantyú fejlettsége alapján meglehetősen biztonsággal meg lehet állapítani. A fiatal kakashnak rövid és tompa a sarkantyúja. A második, harmadik évben a sarkantyú még mindig bábformájú, de erős és hegyes. Az öreg kakas hosszú, vékony kihegyezett sarkantyút hord, amely egy kicsit felfelé görbül. Általánosságban minél hegyesebb a sarkantyú, annál magasabbra becsülhető a fácánkakas kora.

(Wiener Allgemeine Forst. und Jagd-Zeitung 1931. évi október 16-iki számából.)

